

[Ministeren for nordisk samarbejde]

bejds- og lønvilkår for den nye generalsekretær, blev det som et dansk krav ført til protokols, at vi ikke kunne acceptere en væsentlig forskel i lønniveau mellem den nuværende og den tiltrædende generalsekretær.

På et samarbejdsministermøde den 17. januar 1992 gav den finske formand en mundtlig orientering om resultatet af lønforhandlingerne og udleverede et udkast til en kontrakt for den nye generalsekretær, som ikke omfattede de faktiske tal. Formanden afviste at udlevere en oversigt over såvel aktuell aflønning som forslag til ny aflønning af generalsekretæren. Da jeg efterfølgende selv indhentede talmaterialet og samtidig måtte konstatere, at der var givet mangelfulde oplysninger på mødet, meddelte jeg straks mine nordiske kolleger i et telefaksbrev, at jeg ikke betragtede lønspørgsmålet som afsluttet.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg ved ikke, om der er meget dårligt samarbejde ministrene i Norden imellem – det kunne det godt tyde på – for den finske minister på området, Ole Norrback, har jo til samtlige medier sagt, at alle vilkår har været bekendt, og at det først var mandagen inden, at den danske minister for nordisk samarbejde tog sagen op.

Derfor vil jeg gerne spørge konkret: Har ministeren sovet i timen?

Ministeren for nordisk samarbejde (Thor Pedersen):

Det har ministeren ikke, og jeg vil ikke afvise, at de faktiske tal har været kendt af formanden, Ole Norrback – men så heller ikke af ret mange andre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 578

13) Til *ministeren for nordisk samarbejde af:*

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til, at sagen om den nye generalsekretær bliver drøftet i Nordisk Ministerråd, samt, hvis ikke det er tilstrækkeligt til at hindre ansættelsen på de oplyste lønvilkår, som er fuldstændig ude af trit med de dele af befolkningen, der i dag må finde sig i besparelser, at bringe sagen på statsministerniveau?«

Ministeren for nordisk samarbejde (Thor Pedersen):

Så sent som på det nordiske samarbejdsministermøde den 2. ds. i Helsingfors blev aflønningsspørgsmålet for den nye generalsekretær på dansk foranledning sat på dagsordenen. Fra dansk side blev det endnu en gang fremført, at vi fandt, at sagen var håndteret politisk uansvarligt.

Da man fra finsk, norsk og svensk side desværre ønsker at anse sagen for afsluttet og dermed fastholde ansættelsesvilkårene, er der næppe noget at vinde ved, at sagen bringes op på statsministerniveau fra dansk side.

Pia Kjærsgaard (FP):

Når jeg har stillet ministeren spørgsmålet, er det, fordi Danmarks statsminister også var særdeles aktiv i sine kritiske udtalelser på Nordisk Råds session og bl.a. har sagt:

»Såfremt den nye generalsekretær ikke er tilfreds med en løn med normal beskatning på departementschefsbasis, kan vi sagtens finde en anden.«

Det må statsministeren så have uret i efter det, som ministeren for nordisk samarbejde siger.

Ministeren for nordisk samarbejde (Thor Pedersen):

Jeg deler fuldstændig statsministerens synspunkt og udtalelse, men Danmark kan ikke ændre vilkårene alene; det kræver, at der er enighed blandt de nordiske lande, og det er der ikke. Der er tre lande, der er tilfredse med den urimeligt høje løn og de vilkår, der nu engang er givet i ansættelseskontrakten.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 579

14) Til *ministeren for nordisk samarbejde af:*

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren be- eller afkræfte, om det er korrekt, at ansættelsen af den guldrandede generalsekretær er foregået i overensstemmelse med gældende aftaler på området?«

Ministeren for nordisk samarbejde (Thor Pedersen):